

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.030/2013/4. szám

A Debreceni Ítéltábla Szlobodáné dr. Nagy Judit ügyvéd ügyintézése mellett a Szlobodáné Dr. Nagy Judit Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt I.rendű felperes neve I. rendű és II.rendű felperes neve II. rendű (mindketten: cím) felpereseknek - dr. Forgács József Tamás ügyvéd ügyintézése mellett a Dr. Forgács Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen tagsági viszony fenn nem állásának megállapítása iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 5.P.22.534/2010/53. sorszámu ítélete ellen az alperes által 54. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek 15 napon belül együttesen 5 400 (Ötezer-négyszáz) forint általános forgalmi adót tartalmazó 25 400 (Huszonötezer-négyszáz) forint fellebbezési költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az alperes 2008-ban és azt megelőzően hatályos alapszabályának 3.3. pontja szerint az érdekeltségi területének a határai: északon és keleten a Tisza-folyó, délen és délnyugaton a Lónyai-csatorna által határolt 46. számú Felső-szabolcsi belvíz öblözet. A 3.4. pont szerint az érdekeltségi terület nagysága 92 151 hektár. Az alapszabály szerint az érdekeltségi területét az alapszabály részét képező helyszínrajz ábrázolja, működési területe a Lónyai-főcsatorna jobb partja és a Tisza bal partja által határolt vízgyűjtő terület. Az érdekeltségi terület határait ábrázoló helyszínrajzot mellékletként az 1997. márciusi és a 2010. február 5-i alapszabály tartalmaz. Az alapszabály IV. fejezet 8.1. pontja szerint a társulat tagja a működési területen ingatlantulajdonnal rendelkező vagy az ingatlant a tulajdonos által feljogosított használó természetes és jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok, egyéb szervezetek.

A Ny. Megyei Jogú Város Jegyzője, mint adóhatóság 2010. április 28-i fizetési felhívásában tájékoztatta a felpereseket, hogy az alperes kimutatása alapján érdekeltségi hozzájárulás

címen az I. rendű felperes esetében 249 651 forint, a II. rendű felperes esetében 661 188 forint tartozást tart nyilván.

A felperesek a módosított keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperesnek nem tagjai, ezért érdekeltségi hozzájárulás megfizetésére nem kötelesek. A II. rendű felperes a **b.-i** 122/63 helyrajzi számú ingatlana után a fizetési kötelezettségét nem vitatta.

Az alperes az ellentmondásában a kereset elutasítását kérte. A védekezése szerint az alapszabály mellékletét képező térképen az intézőbizottság a határvonalat tévesen jelölte meg, az érdekeltségi területének határa délen és délnyugaton a Lónyai-csatorna által határolt 46. számú Felső-szabolcsi belvízvédelmi öblözet, **B.** Község teljes, a 45. számú belvízi öblözethez tartozó területe az érdekeltségi területéhez tartozik. Az I. rendű felperes a **b.-i** 03/080, 03/087, 03/106, 08/020, 08/021, 025/002, 025/003, 029/006, 029/013, 035/026, 035/028, 039/024, 041/049, 043/162, 0110, 0111/010, 0111/011, 0111/025 helyrajzi számú ingatlanai után 2001-2008. között 249 651 forint, a II. rendű felperes a 03/054, 03/077, 03/078, 03/079, 03/106, 08/017, 08/024, 08/031, 005, 017, 019, 021, 023, 025/003, 029/008, 039/025, 041/008, 041/009, 041/050, 041/051, 041/052, 045/002, 045/035, 045/036, 045/037, 0101/044, 0101/047, 0106/007, 0122/063 helyrajzi számú ingatlanai után 2001-2008. között 661 188 forint érdekeltségi hozzájárulást nem fizetett meg. Az alperes hivatkozott a Felső-Tisza Vidéki Vízügyi Igazgatóság 4144-6/2003. számú, vízi létesítményekre kiadott vízjogi üzemeltetési engedélyére, amely szerint a létesítmények tulajdonosa a Magyar Állam, kezelője a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei FM Hivatal, míg üzemeltetője a kezelővel kötött szerződés alapján az alperes. A határozat engedélyes létesítményként tünteti fel a **b.-i**-szifon 2,2 km hosszú, **B.** településen (022, 010, 04, 0116/1 helyrajzi szám) lévő csatornát. Az alperes hivatkozott **K. I.** igazságügyi műszaki szakértő másik perben készített véleményére, amely bár megállapítja, hogy a felperesek ingatlanai nem esnek az érdekeltségi területre, azonban tartalmazza azt is, hogy az érdekeltségi területet a **b.-i**-szifon csatorna vízgyűjtő területének a nagyságában kell érteni.

Az elsőfokú bíróság által a perben kirendelt **H. A.** földmérési és térképészeti igazságügyi szakértő a véleményét az alperes által hivatkozott **K. I.** szakértő véleményének ismeretében az alperes alapszabálya és helyszínrajza, az általa kötött üzemeltetői megállapodás és az ingatlan-nyilvántartás adatai alapján adta. A véleménye szerint ingatlan-nyilvántartási (azaz földrajzi elhelyezkedési) szempontok alapján az alapszabály 3.3. pontja (határvonal-leírás, vagyis a határvonal térképi helye) és a 3.4. pontja (a területi mértéke) szerinti leírás mutatja meg az érdekeltségi terület adatait. A felperesek ingatlanai a Lónyai-csatornának nem szomszédjai, attól változó távolságban délre, délnyugatra és nyugatra találhatóak. A felperesek ingatlanai az alapszabály határleírása alapján ingatlan-nyilvántartási szempontok szerint az alperes érdekeltségi határán kívül helyezkednek el. Az érdekeltségi terület határának alapszabálybeli meghatározása és az ott hivatkozott helyszíni ábrázolás alapján a felperesek ingatlanai az alperes érdekeltségi területén kívül helyezkednek el.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy a felperesek a felsorolt ingatlanokkal nem tagjai az alperesnek: az I. rendű felperes a **b.** 041/49, 029/13, 03/106, 029/8,

0111/25, 025/2, 035/28, 08/21, 08/20, 03/87, 03/80, 039/24, 043/162, 0110, 0111/11, 0111/10, 025/3, 035/26 helyrajzi számú, a II. rendű felperes a **b.-i** 08/31, 03/106, 045/2, 045/36, 041/9, 041/52, 041/51, 041/8, 045/35, 029/8, 045/38, 045/37, 037/78, 045/50, 106/7, 03/77, 03/54, 03/79, 0101/45, 0101/44, 023, 08/24, 017, 019, 015, 025/3, 039/25, 021, 028/17 helyrajzi számú ingatlanokkal. A felperesek ezen ingatlanok után érdekeltségi hozzájárulás fizetésére nem kötelesek. Az alperest az egyetemleges jogosult felperesek javára 533 400 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolása során a Pp. 123. §-ának felhívásával megállapította, hogy a kért tartalommal a megállapítási kereset előterjesztésének helye volt. A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (Vg.tv.) 34. §-ának (4) és (5) bekezdése felhívásával a rendelet 12. §-ának (2) bekezdés a) pontjára utalással foglalt állást arról, hogy a társulat érdekeltségi területén ingatlantulajdonnal rendelkezők esetében kényszertársaság (helyesen: kényszertagság) jön létre, az érdekeltségi hozzájárulás fizetésére a tag köteles, ezért elsődlegesen az alperes érdekeltségi területéről kellett állást foglalnia. A keresetnek **H. A.** ítélezése alapjául elfogadott perbeli szakértői véleménye alapján adott helyt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést annak megváltoztatása, a kereset elutasítása iránt. Másodlagos fellebbezési kérelme a Pp. 252. §-ának (3) bekezdése alapján az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új tárgyalás megtartására kötelezésére irányult. Indokai szerint bizonyítékainak figyelmen kívül hagyása miatt az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányos, ítélete a jogszabályok helytelen alkalmazásán alapul. Az elsőfokú bíróság terhére róta, hogy **K. I.** szakvéleményét nem értékelte annak ellenére, hogy az elsőfokú eljárásban hangsúlyozta, az érdekeltségi területét az alapszabálya és az ahhoz kapcsolódó térképkivonat tévesen tartalmazza. Ezért az alapszabályával ellentétben a Vg.tv. 7. b) pont rendelkezése az irányadó. Figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság azt is, hogy időközben a hibát korrigálta, az érdekeltségi területét tartalmazó térképet módosította. Az érdekeltségi területe a hibás alapszabályi terület leírással és térképpel ellentétben a Lónyai-csatorna vonalánál jóval túlmutat, a csatorna bal partján lévő szivattyú-telepeket, csatornákat, egyéb vízjogi létesítményeket is működteti. **H. A.** szakértő véleménye csupán arra adott választ, hogy a Lónyai-csatorna jobb partján helyezkednek el a felperesek ingatlanai, azt nem vizsgálta, hogy azok az érdekeltségi területén vannak-e, hatással vannak-e az ingatlanokra az általa üzemeltetett vízművek. Hangsúlyozta, hogy a per alapját képező kérdés, azaz, hogy a felperesek ingatlanai az érdekeltségi területén vannak-e, nem térképészeti, hanem vízügyi szakkérdés. A perszakértő csupán egy térképészeti kérdésre adott választ. Ezért **H. A.** szakvéleménye alkalmatlan az érdekeltségi területének az ítéltábla más perében hozott Gf.II.30.350/2011/4. számú végzésében adott útmutatása szerinti meghatározására. **K. I.** ezzel ellentétben szakmai érvekkel alátámasztva kimutatta az alperes valós, jogszabály szerinti érdekeltségi területét, ennek alapján 32 ingatlan az alperes törvényes működési területén belül, míg 14 azon kívül esik.

A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság helyes tényállás és jogi indokolás alapján hozott ítéletének a helybenhagyását kérték. Hangsúlyozták, hogy a perbeli jogvitában az alperes érdekeltségi területe az alapszabályban meghatározott terület, a felperesek tagsági viszonya, érdekeltségi hozzájárulás-fizetési kötelezettsége csak

az esetben állapítható meg, ha e területen rendelkeznek ingatlantulajdonnal vagy használattal. A Vg.tv. 1. számú melléklet 7. b) pontja alapján az érdekeltségi területet a törvény által kivett területekre kiterjeszteni nem lehet.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást ítélezése alapjául elfogadta, egyetértett érdemben helyes döntésével és annak indokolásával is. Az ítéltábla az alperes másodlagos, az érdemi felülbírálatot kizáró fellebbezési kérelmét nem találta alaposnak a bizonyítás kiegészítésének szükségessége hiányában, amely alapul szolgálhatott volna a Pp. 252. §-ának (3) bekezdése alapján az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésének.

Az alperes fellebbezési érveinek értékelésével az elsőfokú bíróság indokolását a következőkkel egészítette ki.

Az alperes Kisvárdai Városi Bírósághoz benyújtott írásbeli ellentmondása szerint az általa érvényesített érdekeltségi hozzájárulás a felperesek ingatlanai után 2008. évig felmerült összeg, ezért a jogvita elbírálása során a Vg.tv. 2009. december 6-ig nem változott, és az alperes ekkor hatályos alapszabályának a rendelkezései alkalmazandóak.

Az ítéltábla az alperes fellebbezési érvei ellenében hangsúlyozza, hogy a 2010. február 5-én módosított alapszabálya, amely a működési területének a nagyságát a korábbi 92 150 hektár helyett 117 453,2132 hektár területben jelölte meg, a kereset érdemi elbírálása szempontjából nem releváns. Ezen túl hivatkozása alapjául amiatt sem szolgálhat, mert a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.G.15-10-040090/4. számú ítéletében a cégbíróság változásbejegyző végzését hatályon kívül helyezte.

A Vg.tv. 34. §-ának (3) bekezdése alapján a társulat az e törvényben meghatározott közfeladatait szolgáló tevékenységét az érdekeltségi területén végzi, a (4) bekezdés alapján a társulat tagjai az érdekeltségi területen ingatlan tulajdonnal rendelkező vagy az ingatlant egyéb jogcímen használó természetes és jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok; az (5) bekezdés értelmében pedig kizárólag a társulat tagjai kötelesek (a társulat közfeladatai ellátásának költségeihez) az érdekeltségi egység arányában hozzájárulni. A Vg.tv. 34. §-ának (5) bekezdésében foglaltakkal összhangban a vízgazdálkodási társulatokról szóló 160/1995. (XII.26.) Kormányrendelet (R.) 12. § (2) bekezdésének a) pontjában a tag kötelességeként határozza meg, hogy az érdekeltségi hozzájárulást a taggyűlés által megállapított mértékben és határidőre megfizesse.

Az ítéltábla az alperes által hivatkozott Gf.II.30.350/2011/4. számú végzésében kifejtetteket irányadónak tekintette a jelen perben is. Eszerint az érdekeltségi területe határait, a felperesek ingatlanainak az érdekeltségi területével való egybeesését, ezáltal a felperesek kényszertagsága fennállását a bizonyítási helyzetben lévő alperesnek kell bizonyítania. Ennek alapja pedig az alapszabályának a helyszínrajzi ábrázolása, az alperes által hivatkozott hatósági engedélyek az érdekeltségi terület meghatározására nem alkalmasak. A tagsági viszony fennállása, és a csak arra alapítottan, a Vg.tv. 41. §-ának a (2) bekezdése szerint adók módjára behajtható, köztartozásként érvényesíthető

érdekeltségi hozzájárulás fizetési kötelezettség közvetett módon, következtetéssel nem állapítható meg.

A Vg.tv. 1. §-ának (4) bekezdése szerint a külön meghatározást igénylő fogalmak jegyzékét az 1. számú melléklet tartalmazza. E melléklet 7. b) pontja a törvény alkalmazásában vízitársulat esetén az érdekeltégi terület fogalma alatt érthető területet határozta meg. Az egyes társulatok azonban e fogalom meghatározás figyelembevételével saját érdekeltégi területüket a Vg.tv. 37. §-a (1) bekezdésének d) pontja szerint kötelesek meghatározni az alapszabályukban helyszínrajzi ábrázolással. A törvényi rendelkezés egyértelműen, értelmezésre nem szorulóan határozta meg azt, hogy az érdekeltégi terület megállapítása során az alapszabálybeli helyszíni ábrázolás az irányadó.

Ezért a perbeli jogvitában az alperes érdekeltégi területe az alapszabályában meghatározott terület. A felperesek ex lege létrejövő, ún. kényszertagsága, tagsági viszonya és csak annak alapján fennálló érdekeltégi hozzájárulás fizetési kötelezettsége az esetben állapítható meg, ha e területen rendelkeznek ingatlan tulajdonnal vagy használattal.

Az érdekeltégi terület határvonalának és a felperesi ingatlanok azon belüli vagy kívüli fekvésének meghatározása nem vízügyi, hanem térképészeti szakkérdés a következők miatt.

Az alperes érdekeltégi területe földrajzi helyhez kötött térbeli adat, amely a vele tagsági viszonyba kerülők és részére érdekeltégi hozzájárulási fizetési kötelezettséggel bírók azonosítása érdekében szükségszerűen az érdekeltégi területének térképi, helyrajzi szám szerinti beazonosítását igényli. Ennek alapja a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 1996. évi LXXVI. törvény 10. §-ának (1) bekezdése szerinti állami földmérési alaptérkép, amely állami alapadatként tartalmazza a közigazgatási határokat, a földrészleteket, azok határvonalait, helyrajzi számait és egyéb azonosítóit. E törvény 10. §-ának (6) bekezdése alapján az alaptérkép állami alapadat-tartalma hiteles alapul szolgál a nagy méretarányú térképi ábrázolással, az ehhez kötődő földmérési feladattal, a területnagysággal, a helyrajzi számmal vagy egyéb azonosítóval kapcsolatos bírósági vagy más hatósági eljáráshoz. A 6. §-ának (3) bekezdése szerint a helyi vonatkozású állami alapadatokat kezelő ingatlanügyi hatóságként a Ny.-i Körzeti Földhivatal által a 7. § (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a hiteles állami alapadatok alapján szolgáltatott adatok a perben is irányadóak. A földhivatal 285/2/2012. számú végzésében megállapította, hogy a felperesek ellen indított végrehajtás tárgyát képező érdekeltégi hozzájárulás alapját képező földrészletek a Lónyai-csatornához viszonyítva, az északi tájolású állami alapadatokat tartalmazó digitális alaptérképen nyugati, délnyugati irányban helyezkednek el, azaz nem esnek a mellékelt helyszínrajzon piros színű szaggatott vonallal bejelölt és az alapszabály 3.3. pontjában körülírt, a 46. számú Felső-szabolcsi belvíz öblözet érdekeltégi területére.

Erre is figyelemmel az elsőfokú bíróság az ítéletét helyesen alapozta az általa kirendelt **H. A.** földmérési és térképészeti igazságügyi szakértő véleményére, és hagyta figyelmen kívül **K. I.** szakértő alperes által hivatkozott, nem térképészeti szempontokon alapuló véleményét.

Az alperes a Vg.tv. 34. §-ának (4) és (5) bekezdésének, valamint a 37. § (1) bekezdés d) pontjának megsértésével, tagsági jogviszony hiányában érvényesített az alapszabályában

- kiadó -